

[Anna Westergaard.]

senere kan indgaa som et Led i den almindelige københavnske Nærtrafik og altsaa blive — undskyld jeg siger det — en S-Banestrækning. Jeg tror ikke, man skal være fornærmet over det Udtryk: S-Bane. Saa vidt jeg har forstaaet, betyder det: Stiv Køreplan, og det kan betyde Strand og Sommer og Skov og adskilligt andet. Det behøver ikke lige akkurat at tage Sigte paa det tyske, men naturligvis, hvis man kan finde et bedre Udtryk, skal man ikke holde sig tilbage. Selv synes jeg, at Ordet „Bybane“ rummer for lidt, idet S-Banen alligevel er mere end en Bybane.

Nu er det blevet berørt før, naar man har drøftet en eventuel Overtagelse af Banen, at der kunde være Tale om Bortforpagtning af Banen til NESAs. Det er ogsaa berørt i Betænkningen, men det maa understreges, at ogsaa efter Statens Overtagelse vil man være frit stillet med Hensyn til den senere permanente Nyordning af Banen, som maa blive Resultatet af Statens Overtagelse. Selve Overtagelsen foregriber intet i den Retning.

I det Udvalg, som blev nedsat i 1946, var Ministeriet for offentlige Arbejder, Statsbanerne, Københavns Magistrat, Slangerupbanen og Nordsjællands Elektricitets og Sporvejs Aktieselskab repræsenteret, og dette Udvalgs Betænkning er i Realiteten enstemmig, idet dog Repræsentanter for København har fremsat en Bemærkning om, at Københavns Kommune i 1942—43 ønskede at overtage Banen sammen med NESAs. Det Overenskomstudkast, der dengang var Enighed om mellem Københavns Kommune, Slangerupbanen og NESAs, maa naturligvis nu som Følge af Statens Overtagelse betragtes som bortfaldet. Efter Udkastet skulde kun Personbefordringen paa Slangerupbanen opretholdes, og Kommunen og NESAs skulde ikke have nogen Pligt til at opretholde Gods- og Postbefordringen. Denne Befordring opretholdes naturligvis ved Statens Drift af Banen. Men som sagt, heller ikke en Ordning med Hensyn til en Bortforpagtning af Banen foregribes. Overtagelsen er kun et første Led i den Sanering af Banens Forhold, som efterhaanden er blevet en Nødvendighed. Men selv om man er frit stillet ved og efter Statens Overtagelse, vil der, naar den finder Sted, hurtigt ske visse Forbedringer. Statsbanerne vil til at begynde med indsætte bedre Materiel og flere Lokomotiver og Vogne, saa vidt det kan lade sig gøre, idet Statsbanerne selv mangler Materiel. Forholdene paa Banen er

jo saadan, at man f. Eks. paa stærkt trafikerede Dage beforder Personer ud i Kreaturvogne. Toggangen vil blive udvidet, og en præcis og regelmæssig Drift vil blive søgt sikret. Samtidig vil man tage Arbejdet paa lang Sigt op ved Erhvervelse af Grunde, som kræves til Gennemførelse af nye Sporanlæg, til Udvidelse af Stationerne og til Vejkrydsanlæg, hvilket alt sammen er Betingelser for, at Strækningen kan blive passende betjent og til sin Tid gjort rentabel.

For Slangerupbanens Personales Vedkommende synes der at være foretaget saadanne Manipulationer, at man kan sige, at dette Personale fremtidig er sikret, for saa vidt det overhovedet kan lade sig gøre, hvad vi fra vor Side lægger megen Vægt paa.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse gøre en enkelt Bemærkning. Ved den Sanering, der nu forestaar, og allerede ved Udsigten til den, vil der erfaringsmæssigt opstaa betydelig Stigning i Prisen paa Grundene omkring Banen. Jeg vil derfor gerne understrege, at det ogsaa af den Grund vil være nødvendigt, at Revisionen af Loven om Grundværdistigningsbeskatningen fremskyndes mest muligt.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling her i Tinget.

Chr. Nielsen: Jeg kan tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag og i øvrigt udtrykke min Tilfredshed med, at det nu endelig er kommet dertil, at Staten overtager Slangerupbanen. Der har, som tidligere Ordførere har sagt, gennem mange Aar været ført Drøftelser om dette Spørgsmaal, og det er kun glædeligt og tilfredsstillende, at Trafikministeren i 1945 fik skaaret igennem disse langvarige Drøftelser og fik fastslaaet, at Staten maatte overtage Slangerupbanen.

Naar dette nu sker, er den første Del af Problemet om Slangerupbanen løst, men der er et lige saa stort og vigtigt Problem, som vil komme til at foreligge til Løsning senere hen. Da det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, at man kan forvente, at det ikke bliver noget, Rigsdagen som saadan kommer til at beskæftige sig med, men at det er noget, Statsbanerne selv bestemmer over, synes jeg, der vil være Anledning til heroverfor at gøre opmærksom paa, at hvis man vil fortsætte Drøftelserne dels med NESAs, dels med Københavns Kommune om en eventuel Bortforpagtning, er det efter min Mening